

Lletres

Plouen, neven, cauen en torrents paràgrafs sencers

Pere Virgili

Mires amunt: n'hi ha un tou. Les toques amb un dit i és com un llamp. Plouen, neven, cauen en torrents paràgrafs sencers. Obres la boca, te les empasses i saps que per sempre més les podràs vomitar. És empatx que no empatxa, intoxicació sense toxina. És una pluja que deixa xop d'energia que més tard escorreràs sobre el full blanc. Cauen rodones i queden penjades de les idees que et surten del front. T'amaren el cor fofu de tovallola, que s'omple i creix. Aixeques les mans ben amples per atrapar expressions i col·leccionar derivats, i la llengua corre i caça noms i adjectius impensats i empassa, empassa i empassa.

D'aquests àpats, aquests budells.

Mires amunt: n'hi ha un tou. Mires endins: n'hi ha més.

[Text d'Anna Amat, alumna del taller que la novel·lista Muriel Villanueva imparteix a Catorze. Aquest març i abril en farà una nova edició i en podeu consultar tota la informació aquí (<https://www.catorze.cat/noticia/5897>) .]